

[Nyheder](#)
[Anmeldelser](#)
[Artikler](#)
[Koncertkalender](#)
[Om Undertoner](#)

Lamburg Tony: Hip Hop Nation

Af [Andreas K. Rasmussen](#)

Der er plader, som åbenbarer alle deres kvaliteter allerede ved de første par lyt, og så er der plader, som umiddelbart virker utilgængelige, men som efter mange lyt åbner sig mere og mere; plader hvis kvaliteter kun åbenbares langsomt, og som belønner den tålmodige og ihærdige lytter.

Lamburg Tonys *Hip Hop Nation* falder tilsyneladende ind under den sidste kategori.

Jeg har normalt forbundet Lamburg Tony med en art skramlet, analog noise, men der er ikke meget støj at finde på *Hip Hop Nation*. Det betyder dog ikke, at hans musik ikke længere er skramlet og analog, snarere tværtimod. Der er tale om en heftigt opklippet musik, som snubler, hakker, hopper, trutter, blæser, bipper, blopper, kradser, rykker, opløses og samles igen. Det er ved første lyt en nær utilgængelig masse af forskudte, haltende beats og flyvske, forrevne melodistumper.

Men så er det, at pladen langsomt begynder at åbne sig: Det går så småt op for en, at beatene alligevel følger en egen, svært gennemskuelig, men uafviselig logik, og man begynder at opdage det væld af fine, naivistiske melodier, der med løs hånd er spredt ud over hele pladen. Melodier som vækker mindelser om alt fra Jab Mica Och Els nostalgiske clicks'n'børnetime-musik til Goodiepals besynderlige folk-dekonstruktioner og asiatisk folkemusik.

Et nummer som "Værtshussport", med sine svævende synths og vokalsamples, vækker også mindelser om en gruppe som Mouse on Mars, når de er allermest skramlede og naivistiske. Men hvor netop Mouse on Mars mestrer balancegangen mellem det ekstremt opklippede, detaljerede og dekonstruerede på den ene side og det organisk rykkende og melodiske på den anden, så er det meget sjældent, at disse to elementer rigtig finder sammen hos Lamburg Tony.

Der er momenter jævnt spredt over pladen, hvor det lykkes rigtig godt, men overordnet set spænder Lamburg Tony, tydeligvis helt bevidst, ben for sine egne kompositioner ved konstant at lade forskellige, fremmede elementer nærme sig hinanden for så, skuffende, at glide hver sin vej igen. Der ligger med andre ord en stor spænding i musikken, men nogen form for forløsning skal man ofte lede længe efter.

Der er noget beundringsværdigt konsekvent og kompromisløst ved Lamburg Tonys tilsyneladende modvilje mod at lade lytteren komme helt ind i hans musik. Men det er også en frustrerende oplevelse at se en plade åbne sig – blot for at lukke sig hermetisk igen. Når nu det fungerer så godt, når melodi og beat falder i hak i et nummer som "Fy Coco", føles det til tider som lidt af en ørkenvandring, når det ni minutter lange "Voksenliv" altid holder sig på sikker afstand af det tilgængelige og rykkende.

"Voksenliv", der er pladens åbningsnummer, indeholder ellers, ligesom de fire andre skæringer, masser af fantasifulde, naivistiske melodier og beats, men det bliver sjældent særlig dynamisk, fordi der hele tiden stoppes op, klippes og dekonstrueres, ofte inden der overhovedet er opbygget en egentlig dynamik. Det er dekonstruktion på dekonstruktion, og oplevelsen af at høre *Hip Hop Nation* er lidt den samme som at køre på en cykel med nedslidte tandhjul og en alt for løs kæde. Der kommer aldrig rigtig fart eller glid i sagerne.

Men *Hip Hop Nation* fascinerer mig alligevel – stort set lige så meget, som den frustrerer mig.

[Lamburg Tony](#)

[Lamburg Tony på Myspace](#)

Hip Hop Nation

[Escho](#)

Trackliste:

1. Voksenliv
2. Fy Coco
3. Værtshussport
4. Stakkels fattige folk
5. Thailand og et andet varmt land

Sorteres under:

Ureglerlig skrammel-electronica

Musikalske slægtninge:

Goodiepal, Jab Mica Och El, Eats Tapes, Mouse on Mars

Udgivelsesår: 2008

Uploadet: 18.01.09

Der er tonsvis af gode ideer, og der er mange gode momenter, hvor alting spiller og kommer til sin ret. Det er en plade, der er mindst lige så romantisk, som den er idiosynkratisk, og det er ligeledes en plade, som jeg stadig kæmper for at få hold på, og som bestandig glider mig af hænde. Det kan jeg kun opfatte som en kvalitet, men det er vel, som de siger, kun tiden, der vil vise, om fascinationen holder, og om pladen vil vokse på mig. For nuværende synes jeg, at det er en god plade, men at den ikke er nær så god, som den burde være. Men spørg mig endelig igen om et halvt år.

Karakter:

[Bedømmelseskriterier](#)

Powered by [eZPublish](#) - [ZOLID](#) - open source content management system